

Kitab Daniel - Nomer Satus Rong Puluh Wolu

Makna Profetik Saking Baptisan lan Panggodhaning Kristus: Mbabar Sipat-sipat Telung Kakuwasan Donya

Jeff Pippenger

2024-03-10

Panetepan segel iku wiwit tanggal 11 September 2001 nalika malaekat kang kuwasa saka Wahyu pasal wolulas tumedhak. Tumedhake malaekat iku dilambangaké déning tumedhake malaekat ing Wahyu sepuluh ing tanggal 11 Agustus 1840, lan uga déning tumedhake Roh Suci nalika baptisé Kristus. Baptisé Kristus nuding marang mangsa ngarep tumedhake udan pungkasan nalika gedhong-gedhong gedhé ing Kutha New York dirubuhaké. Kuwasa saka ing ndhuwur wiwit nyambut gawé, lan uga ing wektu iku kuwasa saka ing ngisor (sumur tanpa dhasar) bakal kawedhar, amarga Sabdané Gusti Allah ora tau gagal.

Nalika Kristus kabaptis, Panjenengané enggal tindak menyang ara-ara samun lan pasa patang puluh dina, sawisé iku Panjenengané dicoba déning Iblis lumantar telung panggodha. Saben saka telung panggodha mau nglambangaké sipat-sipat utama saka saben telung kakuwasan sing nuntun jagad marang Armageddon. Telung panggodha iku yaiku gumunggung, sawijining sipat saka naga; nepsu mangan, sawijining sipat saka kéwan, lan umuk, sawijining sipat saka nabi palsu. Gumunggung lan ngluhuraké dhiri dhéwé dilambangaké déning Lucifer ing gambaran klasik saka Yesaya.

Dhuh Lucifer, putraning ésuk, lah kok tumiba saka swarga! Lah kok kauncal nganti ing bumi, hé wong kang nate ngelmahaké para bangsa! Awit kowé wus ngucap ing sajroning atimu, “Aku bakal munggah menyang swarga, aku bakal ngluhuraké dhamparku ngungkuli lintang-lintangé Allah; aku uga bakal lenggah ana ing gunung pasamuwan, ana ing pérangan lor kang adoh; aku bakal munggah ngungkuli ing dhuwuring méga-méga; aku bakal padha karo Kang Mahaluhur.” Nanging kowé bakal kauncal mudhun menyang naraka, menyang pérangan pinggiré jugangan. Wong-wong kang weruh marang kowé bakal nyawang kowé kanthi temen, lan nimbang-nimbang bab kowé, pangucapé, “Apa iki wong kang ndadèkaké bumi gonjang-ganjing, kang ngguncang karajan-karajan?” Yesaya 14:12-16.

Kaping lima Lucifer ngumumaké ing atiné, “Aku bakal.” Iblis, biyèn diarani “sang pamanggul pepadhang” (Lucifer), kang saiki mung nggawa pepeteng, yaiku dhèwèké “sing gonjang-ganjingaké para bangsa.” Kanthi profètis dhèwèké digandhèngaké karo “para bangsa,” amarga dhèwèké iku pamingpin pasamuwan ala saka para bangsa, lan pasamuwan para sudagar kang diidhèntifikasi ing Wahyu pasal pitulas lan wolulas.

“Para ratu, para panguwasa, lan para gubernur wis masang marang awake dhewe tandha antikristus, lan dipratelakake minangka naga kang lunga arep perang nglawan para suci—yaiku wong-wong kang netepi pepakoné Allah lan kang nduwèni pracaya marang Gusti Yésus.” Testimonies to Ministers, 38.

Nalika baptisané Kristus, Roh Suci tumedhak, nglambangaké mangsa sawisé 11 September 2001. Sawisé baptisané, Iblis nggodha Kristus kanthi pawongan arep maringi marang Kristus panguwasa sing dienggo déning Iblis kanggo mrentah karajan-karajan donya, amarga nalika Adam tumiba ing dosa, Iblis wis dadi panguwasa karajan-karajan donya.

Lan Iblis, sawise ngasta Panjenengane munggah menyang gunung kang dhuwur, ngetingalaké marang Panjenengane sakehing karajaning jagad sajroning sakedheping wektu. Lan Iblis ngandika marang Panjenengane, “Kabeh panguwasa iki bakal dakparingaké marang Kowé, lan kamulyaning karajan-karajan iku; awit iku wus dipasrahaké marang aku, lan marang sapa waé kang dakkarsa, aku maringaké iku. Mulané, manawa Kowé gelem nyembah aku, kabèh iku bakal dadi kagunganmu.” Lan Gusti Yesus mangsuli sarta ngandika marang dhèwèké, “Mundura saka ngarsaku, Satan: awit ana katulisan, Kowé kudu nyembah marang Pangéran Allahmu, lan mung marang Panjenengané piyambak kowé kudu ngabdi.” Lukas 4:5–8.

Loro ciri utama saka Roma kepausan (kewan mau) yaiku laku jina rohanine lan “pangan” sarta omben-omben racun kang disebaraké déning dheweke.

Nanging Aku nduwé sathithik prekawis marang kowé, awit kowé nglilani wong wadon Yézebel iku, kang nyebut awaké dhéwé nabi wadon, mulang lan nasaraké para kawulaningsun supaya padha laku jina lan mangan panganan kang kaunjukaké marang brahala. Wahyu 2:14.

“Panganan” lan ombèn-ombèn sing diwènèhké déning dhèwèké iku piwulang-piwulang palsu.

“Dosa gedhé kang didakwakaké marang Babil yaiku yèn dhèwèké ‘nggawé kabèh bangsa ngombé anggur bebenduning laku jina-né.’ Cawan kamabukan iki kang dipasrahaké déning dhèwèké marang jagad makili piwulang-piwulang palsu kang wis ditampané minangka asil saka sesambungané kang ora sah karo para panguwasa gedhé ing bumi.” The Great Controversy, 388.

Kéwan saka Katulikisme uga ngapusi jagad lumantar sahiré, kang sapisan manèh minangka prakara sing ditampa sacara internal.

Lan pepadhanging lilin ora bakal madhang kowe maneh babar pisan; lan swaraning penganten kakung lan penganten putri ora bakal krungu maneh babar pisan ana ing kowe; amarga para sudagarmu iku wong-wong gedhé ing bumi; amarga lumantar sihirmu kabeh bangsa wis katipu. Wahyu 18:23.

Tembung Yunani ingkang dipunjarwakaken dados “sihir” punika pharmakeia, tegesipun obat-obatan. Cawan emas ing tanganipun punika nggambaraken boten namung cawan kanggé ngunjuk anggur, nanging ugi cawan papan ramuan-ramuan obat sihiripun dipunsiyapaken lan dipunsalurkaken. Ing donya modern sapunika, ramuan-ramuan sihir punika dipunsalurkaken lumantar jarum, boten kathah lumantar cawan. Nalika Iblis ngeting sawisé angger-angger Minggu ingkang badhé enggal dumugi, piyambakipun badhé nindakaken mukjijat-mukjijat panyaras. Mukjijat-mukjijat ingkang magepokan kaliyan

ramuan-ramuan punika lan piwulang-piwulang palsu kapausan, dipunlambangaken déning Iblis nalika ngandika dhateng Kristus supados nindakaken mukjijat kanthi ngowahi watu dados roti.

Sajarah kenabian sadurungé lan sawisé hukum Minggu nduwèni ciri-ciri kang padha. Mangsa pangujian gegambaran kéwan galak tumrap Adventisme kang nuntun marang hukum Minggu ing Amérika Sarékat minangka pralambang tumrap mangsa pangujian gegambaran kéwan galak kanggo sakabèhé donya. Mulané kita diparingi katrangan yèn, “krisis kang padha bakal tumiba marang umat kita ing kabèh pérangan donya.”

Kaelokan-kaelokan warasing lara kang asalé saka Iblis, sing katindakaké déning Sétan sawisé angger-angger Minggu, nggambaraké “sihir” saka sing diarani pengobatan, kang didol kaya barang gadaian sajroning sajarah sing diwiwiti tanggal 11 September 2001. Gusti Yésus ngandika manawa, “man shall not live by bread alone, but by every word of God.” “panganané” Roma iku tradhisi lan adat-istiadat kang déning dhèwèké dipasang luwih dhuwur tinimbang Sabdaning Allah.

“Ing sajroning gerakan-gerakan sing saiki lagi lumaku ing Amérika Sarékat kanggo njamin marang pranatan-pranatan lan pakulinan-pakulinan gréja panyengkuyung saka nagara, wong-wong Protestan lagi ngetutaké tapak-langkah para penganut kapapusan. Malah luwih saka iku, wong-wong mau lagi mbukak lawang supaya kapapusan bisa éntuk manèh ing Amérika Protestan kaluhuran pangwasa kang wis ilang saka tangané ing Donya Lawas. Lan kang maringi teges luwih gedhé marang gerakan iki yaiku kasunyatan yèn ancas utama sing dikarepaké iku yaiku pameksan pangreksaning dina Minggu—sawijining pakulinan kang asalé saka Roma, lan kang diklaim déningé minangka tandha panguwasané. Iku roh kapapusan—roh panyeragaman marang pakulinan donya, pangurmatan marang tradhisi manungsa ngungkuli pepakon-pepakoning Allah—kang lagi ngerembesi gréja-gréja Protestan lan nuntun wong-wong mau supaya nindakaké pakaryan pangluhuran dina Minggu sing padha kaya kang wis ditindakaké déning kapapusan sadurungé wong-wong mau.” *The Great Controversy*, 573.

Tradhisi lan adat iku “pangan” doktrinal kang dienggo déning kéwan mau kanggo nggantèkaké Sabdaning Allah, supaya bisa ngluhuraké panyembahan brahala kapiré.

“Kepriyé Gréja Roma bisa mbébasaké awaké dhéwé saka tuduhan nyembah brahala, iku ora bisa kita deleng. Satemené, dheweke ngakoni nyembah Gusti Allah lumantar gambar-gambar iki; mangkono uga wong Israèl nalika padha sujud ana ing ngarepé pedhèt emas. Nanging bebenduné Pangéran murub marang wong-wong mau, lan akèh sing dipatèni. Allah mratélakaké yèn wong-wong mau iku para nyembah brahala kang duraka, lan cathetan sing padha uga kasimpen dina iki ana ing kitab-kitab swarga marang wong-wong sing nyembah gambar-gambar para santo lan wong-wong sing sinebut suci.”

“Lan iki agama kang wiwit dipirsani déning para Protestan kanthi sih-penggalih kang mangkono gedhéné, lan kang ing wekasané bakal manunggal karo Protestantisme.

Nanging manunggaling iki ora bakal kalakon marga saka owah-owahan ing Katulik; awit Roma ora nate owah. Dhèwèké ngakoni ora bisa kliru. Protestantismelah kang bakal owah. Panarimané marang gagasan-gagasan liberal bakal nggawa Protestantisme menyang papan kang bisa njabat tangané Katulik. 'Alkitab, Alkitab, iku dhasaring pracaya kita,' mangkono panguwuhé para Protestan ing jamané Luther, déné para Katulik padha sesambat, 'Para Bapa, adat, tradhisi.' Saiki akèh para Protestan kang rumangsa angel mbuktekaké piwulangé saka Alkitab, nanging padha ora nduwèni wani moral kanggo nampani kayektèn kang ngemu salib; mulané padha kanthi cepet nyedhaki lemah panggonané para Katulik, lan, nganggo bantahan-bantahan kang paling becik kang diduwèni kanggo nyingkiri kayektèn, padha nyebut paseksiné para Bapa, sarta adat lan pepakoné manungsa. Ya, para Protestan ing abad kaping sangalas kanthi cepet nyedhaki para Katulik ing bab ora pracayané marang Kitab Suci. Nanging saiki isih ana jurang kang padha ambané antarane Roma lan Protestantisme-é Luther, Cranmer, Ridley, Hooper, lan bala martir kang mulya, kaya nalika wong-wong iki nglairaké protes kang marakaké wong-wong mau oleh jeneng Protestan."

"Kristus iku sawijining protestan. Panjenengané mbantah marang pangibadah resmi bangsa Yahudi, kang nampik pituturing Allah tumrap awake dhewe. Panjenengané ngandika marang wong-wong mau manawa wong-wong mau mulang pepakoné manungsa minangka piwulang, lan manawa wong-wong mau iku mung pura-pura lan munafik. Kaya kuburan kang diputih, sisih njabané katon éndah, nanging ing njero kebak rereged lan karusakan. Para Reformator wiwité wiwit saka Kristus lan para rasul. Wong-wong mau metu lan misahaké awake dhewe saka agama kang kebak wangun-wangun lahiriah lan upacara-upacara. Luther lan para pandhèrèké ora nemokaké agama reformasi. Wong-wong mau mung nampani agama iku kaya dene wis kaaturaké déning Kristus lan para rasul. Kitab Suci dipratélakaké marang kita minangka pituduh kang cekap; nanging paus lan para abdiné nyingkiraké kitab iku saka rakyat kaya-kaya kitab iku sawijining paukuman, awit kitab iku mbabar pamedhar-pamedhar palsuné wong-wong mau lan negesi panyembahan brahalané." Review and Herald, June 1, 1886.

Kaelokan-kaelokan panyaras, kang dadi dhasar spiritualisme, iku dadi barang dagangan lan pakaryan utamané.

"Akeh wong ngupaya nerangake pratandha-pratandha rohani kanthi nyandhangake kabeh mau mung marang panyamaran lan kaprigelan ngelaboni saka pihak medium. Nanging, sanajan bener manawa wohing akal-akalan kerep dipamerake kaya-kaya minangka pratandha kang sejati, ana uga pamedharing kakuwasan adikodrati kang cetha. Ketukan-ketukan misterius kang dadi wiwitane spiritualisme modern iku dudu asil saka akal-akalan utawa kecerdikan manungsa, nanging minangka pakaryan langsung para malaekat ala, kang kanthi mangkono nglairake salah siji saka pangapusan kang paling kasil kanggo numpes jiwa. Akeh wong bakal kajerat dening pracaya manawa spiritualisme iku mung panipuan manungsa; nalika dipasrahake adhep-adhepan karo pratandha-pratandha kang ora bisa ora kudu dianggep minangka adikodrati, dheweke bakal katipu, lan bakal katuntun supaya nampani pratandha-pratandha mau minangka

kakuwasaning Allah kang agung.”

“Wong-wong iki nglirwakaké paseksèn Kitab Suci ngenani kaelokan-kaelokan kang katindakake déning Sétan lan para agèné. Kanthi pitulungan sétanis para juru sihiré Sang Pringon diparingi kakuwatan kanggo niru pakaryané Allah. Paulus nyeksèni yèn sadurungé rawuhé Kristus kaping pindho bakal ana pratandha-pratandha kakuwatan sétanis kang padha kaya mangkono. Rawuhé Gusti bakal didhisiki déning ‘pakaryané Sétan kanthi sakehing kakuwatan lan pratandha-pratandha lan kaelokan-kaelokan goroh, sarta kanthi sakehing pangapusaning duraka.’ 2 Thessalonians 2:9,10. Lan rasul Yohanes, nalika njlentrehaké kakuwatan kang ngasilaké kaelokan sing bakal kawedhar ing dina-dina pungkasan, mratélakaké: ‘Panjenengané nindakaké kaelokan-kaelokan gedhé, nganti ndadèkaké geni tumurun saka swarga menyang bumi ana ing ngarsané manungsa, lan ngapusi wong-wong kang manggon ana ing bumi lumantar kaelokan-kaelokan kang diparingaké kakuwatan marang dhèwèké kanggo nindakaké.’ Revelation 13:13, 14. Ing kéné ora mung diramalaké penipuan-penipuan kosong waé. Manungsa kasasaraké déning kaelokan-kaelokan kang para agèné Sétan nduwèni kakuwatan kanggo nindakaké, dudu kang mung dipretèli kaya-kaya bisa ditindakaké.” The Great Controversy, 553.

Piwulang-piwulang palsu kang diwangun ing ndhuwur pakulinan lan tradhisi, pratandha-pratandha mukjijat kang sipaté spiritualistis, industri medis-industrial palsu, lan pamedhar antarane pakaryan gréja lan pakaryan nagara, kabèh iku minangka sipat-sipaté kéwan galak Katolik. Kumingsun iku minangka ciri kakuwatan naga. Kumawani tanpa dhasar iku minangka ciriné nabi palsu saka Protestantisme kang murtad.

Lan Gusti Yesus, kebak ing Sang Roh Suci, wangsul saka Yordan, lan katuntun déning Roh menyang ara-ara samun, patang puluh dina kagodha déning Iblis. Lan ing dina-dina iku Panjenengane ora mangan apa-apa; lan sawisé dina-dina iku rampung, Panjenengane nuli kraos luwe. Banjur Iblis ngandika marang Panjenengane, “Manawa Paduka iku Putraning Allah, prentahna watu iki supaya dadi roti.” Lan Gusti Yesus mangsuli marang dheweke, pangandikane, “Ana katulisan: Manungsa iku ora bakal urip marga saka roti waé, nanging saka sakehing pangandikaning Allah.” Lukas 4:1-4.

Prasangka minangka tembung aran sing nuduhake tumindak utawa kedadeyan nganggep saweneh prakara iku bener tanpa bukti utawa pambukten sing nyukupi. Iki nyakup tumindak netepake pakuman utawa narik sawijining kasimpulan adhedhasar informasi sing durung pepak utawa ora nyukupi. Prasangka uga bisa ngemu teges anane sawatara tingkat kapercayan marang panemu dhewe, sanajan kuwi bisa uga ora kabenerake kanthi satemene.

Protestan sing murtad wis nampa dina Minggu minangka dinané pangibadah marang Allah tanpa ana bukti siji waé saka Pangandikané Allah kanggo nyengkuyung gagasan sing kliru mau, lan padha nindakaké mangkono nalika kanthi sadhar ngakoni yèn dhèwèké kuwi wong Protestan, kang motoné yaiku “mung Pangandikané Allah,” utawa kaya kang diproklamasèkaké déning Martin Luther, “Sola Scriptura!” Wong-wong mau milih nampa

iku adhedhasar tradhisi lan adat pakulinan gréja Roma, utawa mbokmenawa mung minangka warisan kang wis ditampa saka para leluhuré. Nalika panguwuh sora saka malaékat katelu keprungu, kayektèn yèn pancèn babar pisan ora ana pambener kanggo nyembah srengéngé kang bisa diwènèhaké saka Kitab Suci bakal kababar kanthi cetha, lan sawisé kuwi wong-wong sing tetep lumaku ana ing panganggep sing kliru mau bakal nampani tandha kéwan mau.

“Manawa pepadhanging kayekten wis katuduhake marang kowé, mbabaraké dina Sabat miturut pepakon kaping papat, lan nedahaké yèn ing Sabda Allah ora ana dhasar babar pisan kanggo ngugemi dina Minggu, nanging kowé isih tetep nyekeli sabat palsu, lan ora gelem ngudhari kasucèné dina Sabat kang déning Allah sinebut ‘dina-Ku kang suci,’ kowé nampani tandha kéwan iku. Kapan iki kelakon?—Nalika kowé manut marang pranatan sing mréntahaké kowé supaya leren saka pagawean ing dina Minggu lan ngabekti marang Allah, sanajan kowé ngerti yèn ing Kitab Suci ora ana tembung siji waé sing nduduhaké yèn dina Minggu iku liya saka dina padinan kanggo nyambut gawé, kowé sarujuk nampani tandha kéwan iku, lan nampik segelé Allah. Manawa kita nampani tandha iki ing bathuk kita utawa ing tangan kita, paukuman-paukuman sing wis diumumaké marang wong-wong sing ora manut mesthi bakal tumiba marang kita. Nanging segelé Allah kang gesang dipasang marang wong-wong sing kanthi setya miturut swaraning ati ngugemi Sabaté Pangéran.” *Review and Herald*, April 27, 1911.

Kekirangan partai Republik sing lumrah dipahami iku yaiku karepé kanggo nganggep manawa para mungsuh politiké adil lan jujur, nalika woh-wohané partai Demokrat kanthi cetha mratelakaké yèn wong-wong mau iku anak-anaké bapané goroh. Bola-bali lan kanthi tetep, wong-wong Republik nampani omongané para mungsuh politiké kaya dene tembung kang bisa dipercaya, sanajan wis bola-bali katuduhaké yèn para mungsuhé ora tau netepi tembungé. Wong-wong mau nglairaké panyana babagan motivasi kang jujur marang wong-wong sing bola-bali wis nduduhaké yèn ora ana dhasar rasional siji waé kanggo nyengkuyung panyana-panyana cacadé wong Republik ngenani kajujuran lan integritas kang diarep-arep. Iku uga bener yèn akèh wong Republik ora gelem njunjung prinsip marga saka bathi bandha pribadhi, utawa marga saka kahanan rahasia kang ora susila sing njalari wong-wong mau gampang dimanipulasi, nanging sipat kenabian utama saka partai Republik iku presumsi.

Prasangka gumedhé iku sipat kang kanthi profètis ditandhani ana ing kalangan Protestan murtad, kang marengaké wong-wong mau pura-pura ngaku yèn dhèwèké wis ngadeg ana ing tataran moral lan pulitik kang luwih luhur, nalika satemené dhèwèké wis nglèlèkaké tanggung jawab sipilé marga saka pangarep-arep kosong yèn para mungsuh pulitiké bakal netepi tembungé. Teges kang banget lumrah bab kegendhèngan yaiku yèn wong nyoba nindakaké perkara kang padha bola-bali, nanging ngarep-arep asil kang béda; nanging golongan Republik ndhawuhaké yèn sabeneré golongan Demokratlah kang wis kènging infèksi kegendhèngan, kaya kang kaandharaké ana ing rasa sengité marang Trump.

Nanging kasingsalané budi wong Republik bola-bali katuduh nalika padha sarujuk marang kompromi, kanthi dhasar yèn kompromi iku minangka pakaryané prosès législatif, déné kompromi-kompromi pulitiké, kang miturut pangakuning dhéwé adhedhasar prinsip “prosès législatif,” iku ditindakake karo golongan sing ora naté gelem kompromi. Wong Demokrat mung gelem mundur sethithik ing prosès pulitik nalika padha kaiket kanthi tuntas déning cacahing pasukan kang nentang wong-wong mau. Wong-wong mau ora naté maringi bukti yèn saestu nyambut gawé kanggo golèk titik tengah lumantar prosès pulitik. Kasingsalané budi wong Republik iku dumunung ing pangarepan optimistis sing bola-bali marang wong liya, kang satemené babar pisan ora ana alesan kang mbeneraké.

Cacahing gedhé banget saka wong-wong sing ndhukung Donald Trump bakal neksemi kasunyatan manawa sipat Trump sing paling ala iku kekarepané nampa wong-wong lanang minangka panyengkuyung agendané, nalika bukti sing kasedhiya nedahaké manawa tumindak Trump milih mangkono kuwi sakabehé mung presumsi saka pihaké dhéwé. Presumsi iku sipat profetik saka Protestantisme murtad. Iblis nggodha Kristus kanthi ngutip Kitab Suci, nanging nalika nindakaké mangkono, Iblis mbélitaké pethikan mau dadi sawijining pangujian sing ora sah lan ora miturut Kitab Suci.

Lan dheweke nuntun Panjenengané menyang Yérusalèm, sarta mapanaké Panjenengané ana ing pucaking Pedalemané Allah, banjur ngandika marang Panjenengané, “Manawa Kowé iku Putraning Allah, sumurupen, nuli nyemplungna awakmu saka kéné mudhun; awit ana tulisan mangkéné: Panjenengané bakal maringaké dhawuh marang para malaékat-Né bab Kowé, supaya padha njaga Kowé; lan ing tangané padha bakal nyangga Kowé, supaya sikilmu aja nganti kasandhung ing watu.” Nanging Gusti Yésus mangsuli lan ngandika marang dhèwèké, “Ana pangandika mangkéné: Kowé aja nyoba Pangéran Allahmu.” Lukas 4:9–12.

Nalika angger-angger Minggu sing enggal bakal teka iku ditetepake, wong-wong Protestan ing Amérika Sarékat bakal njupuk parentah Kitab Suci supaya leren saka pagawean ing dina Sabat, banjur mbengkongaké pepakon supaya nyembah marang Allah ing Sabat dina kapitu dadi sawijining parentah palsu manawa sejatiné dina srengéngé kagungan paganisme iku dina sing diwajibaké tumrap manungsa kanggo sesembahan. Wong-wong mau bakal mbengkongaké sawijining pethikan Kitab Suci dadi sawijining ujian sing ora ana dhasaré lan ora manut Kitab Suci.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Aku weruh manawa kéwan mawa sungu loro iku nduwèni cangkem kaya naga, lan yèn kakuwatané ana ing sirahé, lan manawa dhawuh iku bakal metu saka cangkeme. Banjur aku weruh Sang Ibuning Para Sundel; manawa ibu iku dudu para anak wadoné, nanging kapisah lan béda cetha saka wong-wong mau. Dheweke wis nduwèni mangsané, lan iku wis liwati, lan para anak wadoné, yaiku sekte-sekte Protestan, dadi golongan sabanjuré kang maju ing panggung lan nindakaké roh pikiran sing padha kaya kang diduwèni ibuné nalika dheweke nganiaya para suci. Aku weruh manawa sakbarengé ibu iku saya mudhun kakuwatané, para anak wadoné saya tuwuh; lan enggal wong-wong mau bakal

ngleksanani kakuwatan kang biyèn tau dilakokaké déning ibuné.”

“Aku weruh pasamuwan nominal lan para Adventis nominal, kaya Yudas, bakal ngulungaké kita marang wong Katulik supaya olèh pangaribawané kanggo nglawan kayektèn. Para suci ing wektu kuwi bakal dadi umat kang samar, ora pati kawruhan déning wong Katulik; nanging pasamuwan-pasamuwan lan para Adventis nominal kang ngerti pracaya lan adat kabiasaan kita (awit padha sengit marang kita marga saka Sabat, amarga padha ora bisa mbantah iku) bakal ngulungaké para suci lan nglapuraké marang wong Katulik minangka wong-wong kang ora nggatèkaké pranatan-pranataning rakyat; yaiku, yèn padha netepi Sabat lan ora nggatèkaké Minggu.

“Banjur wong-wong Katulik bakal nyurung wong-wong Protestan supaya maju, lan ngetokaké sawijining dekret manawa kabèh wong kang ora gelem netepi dina kapisan ing sajroning minggu, tinimbang dina kapitu, kudu dipatèni. Lan wong-wong Katulik, kang cacahé akèh, bakal ndhukung wong-wong Protestan. Wong-wong Katulik bakal maringaké kakuwatané marang gambaring kéwan mau. Lan wong-wong Protestan bakal tumindak kaya dene ibuné wis tumindak sadurungé marang wong-wong mau, yaiku kanggo numpes para suci. Nanging sadurungé dekreté mau ngasilaké utawa nglairaké woh, para suci bakal diluwaraké déning Swaraning Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.